

MOZAIC

POEZII, AFORISME, CUGETĂRI

TEODOR ILINCĂI

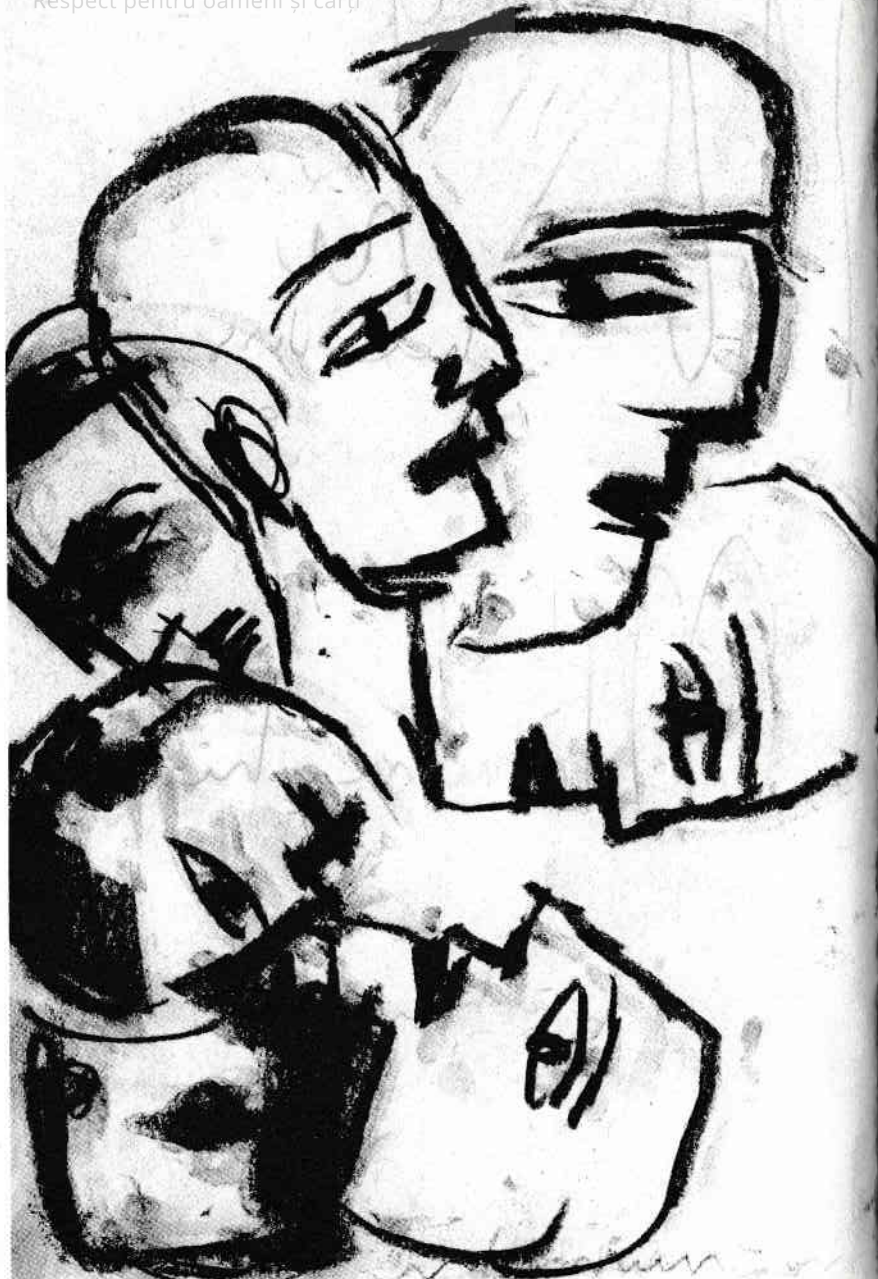
PREDA PUBLISHING
DISCOVER THE STORY

Cuprins

<i>Biografia autorului</i>	11
<i>Precuvântare</i>	15
<i>Notă asupra ediției</i>	17
Origini	19
Mănunchi	23
Acasă	25
Trăirism	29
Prometeica	31
Un câine	35
Anotimpuri	37
Prohibiție	41
De genul feminin	44
Odorul Pământului	47
Romanța cugetătorului sibilic	49
Iarnă românească	50
Mama (mea)	53
Romanța pribeagului	55
Numai flori și numai flori	59
Nimicnicie	63
Testament	65
Morfinism	69

Pastel... oacheș	71
Ciripituri	73
Mi-e bine cu mine	77
Romanța străinului care mergea prin ploaie	79
Vortex	83
Romanța apostatică	85
Amurg de toamnă	87
Probabilitas, -atis	89
In vino veritas	91
Utopie	95
Maestrul	97
Spovedania unui motan	100
Eureka!	103
Catrene bahice	105
O baladă	111
Promove!	113
Treci la treabă!	117
Déjà vu	119
Romanța anonimului	123
Veghe	125
Stupefacus uzualis	129
Mi-e dor	131
Praf de stele	133
Solitudo dualis	137
Haihui axiomatic	139
(Pe) Degeaba	140
Romanța pescarului (amator)	143
Acelei necunoscute	145
Blesteme eterne	149

Marea	151
Fantezie (scurtă) în diez major	155
Fă cruciță!	157
Contorsionism	159
Tindere	163
Ecuția	164
Celor mulți	167
Bisericiuța	169
De bello cum tempore	172
Amiază-n câmp	173
Cântec de leagăn	177
Condiționalism	179
Făurarul târziu	183
Dor	185
Stăncuța și rățoiul	187
Ars poetica	189
Poezie modernă	193
Baladă iluzorie	195
Imperfectiv	199
Vincero	201
Muza și poetul	202
Punct... și de la capăt	205
Aforisme, cugetări	207
<i>Mulțumiri</i>	267

Mănunchi

Cum năvălesc asupra-ți
mănunchiuri de oglinzi zvâcninde,
când aerul, lumina
îți dau binețe pentru întâia oară-n lume!

Mănunchiuri de ponoase
pân' ce deprinzi cuvântul;
mănunchiuri de cuvinte
îți vin apoi în minte,
mănunchiuri ne-nțelese
îți șuieră ființa nestivuită încă
într-ale firii canoane stivuite.

Mănunchi de fluturi, de săruturi,
de mângâieri sprintăre,
de cocoșari primare
slujesc fără-nctare
mănunchiuri de visare;
mănunchi de semne-n praguri
din oarbe călăuze,
mănunchi de-adăogire
din scump mănunchi de muze...

Mănunchi de constelații sorbite
în mănunchi de cătături nocturne.
Ce mănunchi de liniște
îți ogoaie mănunchiul viforos,
când te-mpung în suflet
mănunchiuri de nimicuri!

Mănunchiuri de oseminte
îți străjuiesc mormântul,
ce-i unul singur.
Poți fi tu, oare,
mănunchi de amintiri?...

*Paris,
28 ianuarie 2014*

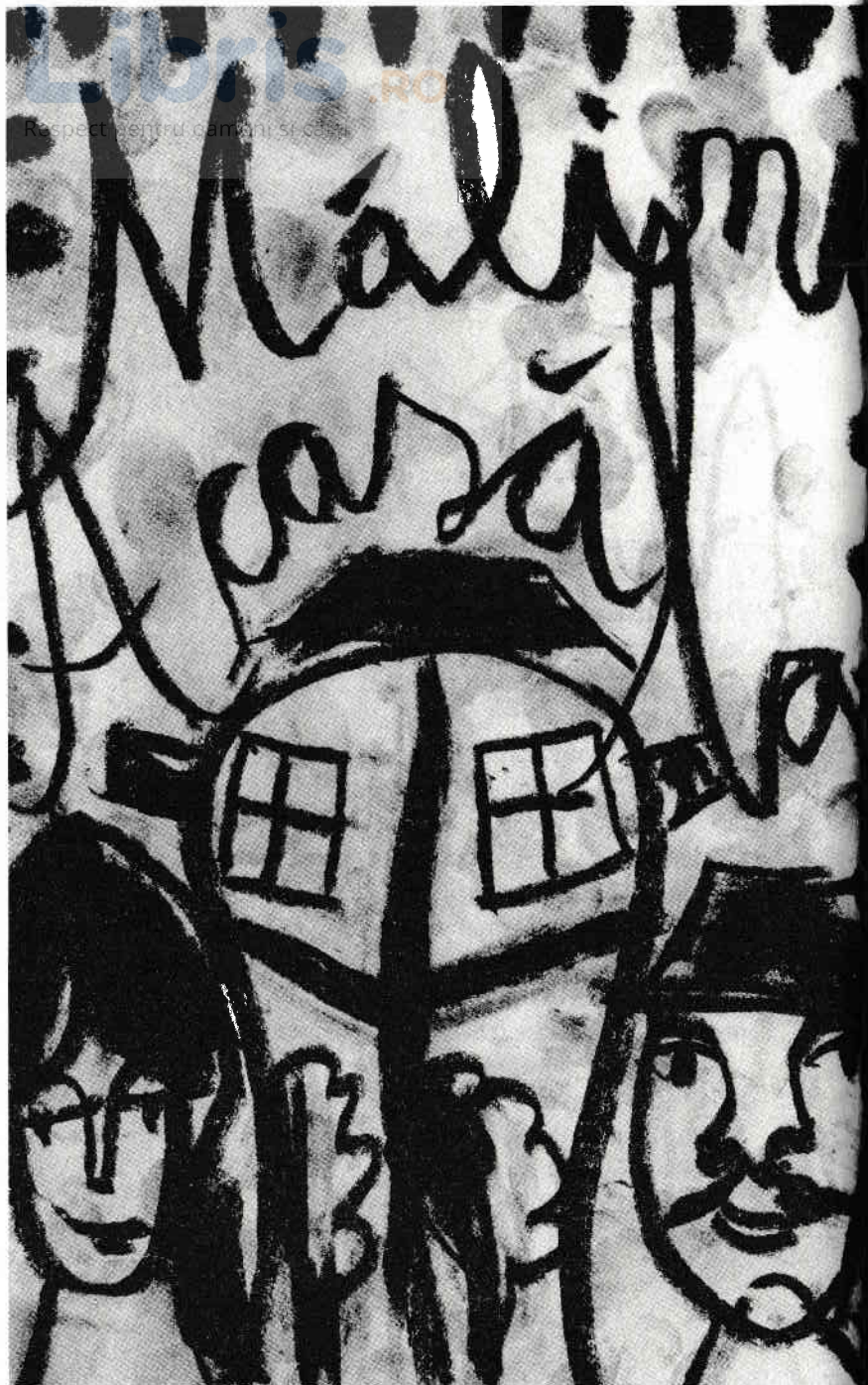
Acasă

Când zic „acasă”, parcă zic: „sunt viu, respir, trăiesc”,
că-n rest mă strânge-n spate existența - nu c-ar fi rea!

Mă-ntâmpină de la intrarea-n sat
și parcă și de mai ,nainte,
Natura-nveșmântată-n jad,
în hore de apusuri sau mireasă
(Depinde-n care anotimp sosesc).
În rest, totul cum știi:
șoseaua cu margini îmbibate-n tei,
care la rându-le-mbibă aerul, ce-mbibă nasuri
la vremea cuvenită.
Oleacă mai încolo, încep să crească locuri - unele-s noi;
cu toate astea, parcă-i neschimbat
tărâmul unde-am învățat să zburd,
să strig, să zbor și să visez
cai verzi, mălai sau praznice...
m-am întâlnit cu toate!

Doar ulița-mi pare-un pic schimbată,
din cauza culorilor și-a formelor de garduri
și-a altor glasuri de căței
(Ceilalți au grijă de mioare
și de stăpânii lor).

Riduri în plus pe fețe cunoscute,
progenituri diverse
ce-n timp vor fi înlocuite
tot cu necunoscute.
Aceasta este ulița supremă,
pe care imperfectul n-a reformat-o-n stradă.
Așa-i și casa: în plus cu trei anexe,
însă și fără ele totul ar fi uitare,
esențială atunci când explodezi,
că știi prea mult, sau că nu știi nimic...
În fond, așa-i acasă:
spui tot, ierți, uiți,
recidivezi pentru o clipă
în Zmeu, în Vânător,
Lupul-cel-rău sau miel,
printre pagini de metehne,
pe care nimeni nu le-ar vrea
și-un fraged pui-de-ceva.
(O fi cumva purcel?...)

*Mălini,
4 ianuarie 2012*

Trăirism

lui R.N.

Mi-a venit să râd așa,
Ca de râsul altuia,
Ca și Cioburi de-Oale-Sparte
Pe furiș și pe-nfundate.

Mi-a venit să strig cu foc:
„Pice, plouă cu noroc!“,
Ca și vrăjitoarele
Când își scuiță relele.

Mi-a venit să strâng în brațe
Fete mândre, fete hoațe,
Ca și hâtrii Feți-Frumoși
Peticiți și răpciugoși.

Mi-a venit s-o iau la vale
Pe cărări atemporale,
Ca regii cuvintelor
În vulcanul nopților.

Mi-a venit să cânt ca broasca
Sau să mă aprind ca iasca,
Precum orbii dragostei
La apusul secetei.

Mi-a venit să râd ca prostu-n
Timp ce zice „Tatăl nostru“,
Ca pustnicii lumilor
Pe asprimea culmilor...

*Strasbourg,
1 octombrie 2014*

Prometeică

De-o fi să zac pe culmile răbdării
înlănțuit cu ale tăcerii lanțuri grele,
vulturul cenzurii cel-de-toate-zilele
se va-nfrupta din ficatîi-mi bine crescuți
ai gândurilor covârșitor
și copleșitor de impaciente.
Nu-i bai...intoxicarea lentă
dar mai ales ireversibilă,
îi va transforma aripile în pălămidă
și sufletul în Purgatoriu.
Și uite cum facem schimb de locuri,
exact ca-n viață,
însă treacă de la mine...
îl iert,
ca fan al zburătăcirii scrutătoare.
Fii sănătos, dragă vulturaș,
oricum pe limba matale piei!